

Arcola, Tex.

De fleste af „Danfærens“ Læsere antager vel nu, at det er forbi med den danske Koloni ved Arcola, Tex.

Saaledes er det dog ikke, endnu en Gang vil vi lade høre fra os. Det første bliver da, at jeg paa Settlementets Vegne igen bringer en hjertelig Tak for den rundhaandede Hjælp, der blev os til Del efter Stormen 8. September forrige Aar. Uden denne Hjælp kunde vi, menneskelig talt, umulig have udholdt at blive her. Det var Hjerten, der hjalp vore Bønder under Stormen, om han end hjalp paa en anden Maade, end vi i disse lange Timer tænkte. Han har hjulpet indtil nu, og dog kan vi for hver ny Brøde saa daarlige tro ham. Da jeg ved, at nogle tror, at Havaandbet drevs herifra af Stormen, vil jeg blot strive om denne Sag, at Havaandbet var meget langt fra os, vi er nemlig 40 Mil fra Havet og mindst lige saa mange Fod over det, men vi havde en voldsom Regn. Hvad der ødelagde Bygningerne var Stormen, der efter de engleste Blæse havde en Hastighed paa disse Egne af 110—120 Mil i Timen. Som bekendt har det hidtil gaaet daarlige med at farme her omkring, og det er forresten mærkelig nok, at der har tunnet vore saa mange Bankegheder ved dette frugtbare Land, thi vel er det lavt, men det har dog gennemsnitlig 1 Fods Jælv for hver Mil, og vi ser, at Vandet kan godt ledes bort, men en Hindring derfor er, at Vandet tilbids blev solgt i mindre Stykker hift og her, saa det var vanskeligt at arbejde i Jællestak. Det, som har givet mest hidtil er Kreaturer. Græsset er dog ikke saa nærved som i Norden i den bedste Tid, men det er ikke daarlige, end at der allerede for en Tid siden er samlet en Del Stude og sendt bort, som Ejerne ansaa for at være fede nok, og de er fedede ene og alene ved Joraarsgræsset. Hvad Smørsladningen angaar, viser det sig at være et stort Fremstribt at have en Centrifuge, her er nemlig 2 af „The Laval Separator“ i Virksomhed her i Settlementet. For en Tid siden prøvedes det ene Sted, hvormegen Mælk der stulde bruges til 1 Pd. Smør, og det viste sig, at der kunde faaet 1 Pd. Smør af omkring 17 Pd. Mælk. Som det nu er gaaet, ser vi, at det var en Fejltagelse, at Kolonien ikke fra Begyndelsen blev anlagt nær ved Houston. En Familie herfra, som efter Stormen rejste dertil, har gjort god Fremgang. De begyndte med 2—3 Mælkstøer og en brugt Centrifuge. Nu er Antallet af Mælkstøerne fordoblet flere Gange og de har faaet en ny og meget større Centrifuge. De har solgt meget Smør til 30—35 Cents for Pundet, flummet Mælk for 10 Cts. for en Gallon og Kærnemælk til en meget højere Pris. Foruden dette følger de Høafgrøer for mange Penge, og en Del Hø sælger de til 25 Cents for 1 Duffin, hele Aaret rundt. De maa bruge 35 i den varmeste Tid for at holde Smørret aldeles friskt, men det kostar ikke saa meget, naar de selv henter paa Fabrikkerne. For en Tid siden var Prisen 20 Cents for 100 Pd. Settlementet er dog ikke mere end omkring 20 Mil fra Houston og der er ingen Mangel paa Jernbaner dertil, men det er alligevel for langt for at faa den rette Fordel deraf. Som allerede nævnt er Græsset, som vi har, ikke det bedste, det er nemlig omtrent allsammen vilde naturlige Græsarter, af tamt Græs er det faakalte „Bermuda græs“ næsten det eneste vi har noget af, det er udmærket for Græsning, Kreaturerne kan ikke træde det ned, om Jorden er baad og det taaler særdeles megen Færte, men om Vinteren visner det i Toppen ved Nattefrost. Der er dog ingen Mangel paa andre Slags Græs, som passer for Hø eller Græsning. Efter Beretningerne i Farmbladet „Texas Farm and Ranch“ ser det ud til, at de forskellige Slags er næsten utallige. Om den egentlige Agerdyrning end hidtil har gaaet noget daarlige, saa ser det ud til, at der vil ske Forandring i saa Henseende. Med Sukkerroer er her gjort en Begyndelse, og med egne Ejne har vi set, at det kunde taale at Vandet fra Brazosfloden stod 1—2 Fod højt over Jorden for 3 Aar siden, for 2 Aar siden taalte det godt den store Storm og i Jor flere Maanedes Færte, men da Jorden det ikke saa godt, som naar det faar mere Regn. Det er sikkert meget fordelagtigt at avle Sukkerroer her end Sukkerroer i Norden.

Alligevel ser det ud til, at noget andet vil optage den lange Afstribning, og det er Ris, men derom maa jeg først bemærke, at det meste af hvad jeg ved om Ris, er efter Aviser og Farmblade, dog antager jeg, at hvad der saa ofte skrives om i Sydøstavisen, er lige saa troværdig, som hvad der meddeles i Nordens Aviser om lignende Sager. Risdyrningen her er ikke mere noget Forsøg, det har været prøvet saa mange Steder i de sidste Aar og udbider sig stadig. Ved Colorado River vest for os blev der begyndt

for 3 Aar siden. Første Aar var der 700 Acres, i Jor 10,000 Acres med Ris, jeg ved ikke, hvormeget der er i Aar, men Udbyttet var godt i Jor, det paaftodes at enkelte havde omkring 100 Bushels pr. Acre. Hvad Arbejdet beraamte angaar, er det lig Høved eller anden Såd. Imidlertid ser det ud til, at vi snart kommer til at kende det paa nærmere Hold. Et stort Pengefæst har nemlig i flere Maanedes arbejdet paa at lave en stor Kanal fra Brazos vest for os mod øst, gaaende et Par Mil nord for os, for at bringe Vand fra Floden til Rismarkerne, der siges, at Kanalen er 12 Mil lang. Det har kostet meget. Der siges, at ved Kanalen alene arbejdede 700—800 Mand og 150 Par Heste og Muler. Foruden dette er der bygget en Del Huse og vældige Pumper med tilhørende Maskineri vil snart være færdig op. Det meste af Rislandet bliver vel her som andre Steder lejet ud, men dem, der har Land i Nærheden, kan saa Vandet fra Kanalen ind paa deres Land for en vis Betaling. Forsvrigt er Vand fra Brønde lige saa godt om ikke bedre. Hvis nogen ønsker mere Oplysning om Ris, kan de frit faa en Bog derom ved at indsende Begæring til Passenger Department, Southern Pacific Railway Co., Houston, Tex. En mærkelig Ting er det, at just nu, da der maa bruges saa megen Brændsel for Vandpumpning, er fundne de overordentlige rige Oliefelter ved Beaumont omkring 100 Mil nordøst for os. Efter Beretningerne kan de give 1,000,000 Barrels om Dagen. Hvis Riften nu lyttes i Aar, som andre Steder under lignende Forholde, vil der lille By, som næsten gik tilgrunde ved Stormen, hurtigt vokse op. Skønt der kunde være mere at meddele, er det vistnok bedst at slutte for denne Gang. Kærlig Hilsen til „Danfærens“ Læsere. A. Nielsen.

Fridtjof Nansen om Ensomheden.

Polarforskeren Fridtjof Nansen har i den vest for Kristiania beliggende Billaby Lyshuset laadet sig bygge et nyt Hjem, et formeligt Palæ, der vidner om, at det materielle Udbytte af hans driftige Nordpolsfærd — navnlig de kolossale Indtægter af hans videnskabelige Værker — tillader ham at omgive sig med en Lüksus, der selv efter Millionærbegrebet er meget anseelig.

Palæet blev indviet forleden ved en glimrende Fæst, ved hvilken de 60—70 indbudne mødte i gamle nordiske Fæstdragter. Fru Eva Nansen brillerede i en vakkert Patriciergemalindes brugende Silkebragt, medens hendes Ugtefælle bar en stinnende Vikingerustning. Ved Aftensmaden holdt Fridtjof Nansen en høist interessant Tale, som han indledede med at bede Gæsterne lade Tanten glide 7 Aar tilbage i Tiden, til det Tidspunkt, da to uheldige Menestebørn gennemlevede den maanedlange arktiske Vinterat hest højt over mod Nord paa en øde Polars, fjern fra al menneskelig Hjælp og al menneskelig Omgang.

„Hvor ofte,“ sagde han, „vandrede vore Tanter ikke til de tørre der hjemme, til Slægt og Venner, som kunde glæde sig ved det træsterige Samvær med andre Mennesker, og hvem foraaet, Lyset, Solen og Livslysten bød Tusinder af Muligheder for at føle Lykke, Muligheder, som de maatte slet ikke forstod at værdsætte, medens vi blev trykledt til Jorden af den endeløse, aandslammende Nat. Vi havde intet mere brændende Ønske end atter en Gang at kunne høre den hjerte-glade Latters Gensidige Rusk, lytte til en lystig Børnslæres Pludren og Sang og derved blive lettet for den dødsfærdige Ensomheds kvælende Mærkerid.

Årerede den Gang udmalede jeg mig med fantastiske Farver, hørte, des jeg efter min lykkelige Hjemkomst maatte bygge mig et stort Hus, vidt nok til at kunne rumme Hundreder af Gæster, hvis glade Brimmel stulde holde mig stadesløs for den arktiske Overvintrings Lidelser. Nu er den fantastiske Drøm bleven til Virkelighed, og jeg tror ikke, jeg kan give mit Hjem noget bedre Navn end at kalde det „Polshjeden“. Lad mig slutte med at sige Dem, hvad min Nordpolsfærd bl. a. har lært mig, det nemlig, at Glæden er den mest oplysende Guds-gabe; den kan nydes ikke blot ved de muntre Fæst og de løstede Bøgere, men ogsaa i det stille Arbejde, ved det profauste Dagværk og i Hvilens Stunder. — — — — — tun i den arktiske Nats evige Tavshed har den intet Hjemst!

Den, der steds bliver i sit Hjem, har kun Røgt for Hjemmet. S h a k e s p e a r e.

Jordskælvet i Schamacka. (Udtag af et Brev fra en dansk Mand i Batu).

Det er danske Mand over hele Jordstøben — og i russisk Asien. De fleste Mennesker læste sikkert i Slutningen af Februar en Del om den frygtelige Ulykke, der den 21. samme Maaned ramte Schamacka og de omkringliggende Landsbyer. For Vatus Vedkommende var Jordskælvet, naar undtages nogle reedede Mure hift og her, uden Betvling. Anderledes er det gaaet til ca. 15 danske Mil fra Batu, fortæller en dansk Mand. „Hvor ikke mindre end 10 Byer Al. 1 Midtag i et Øjeblik ophørte at eksistere. De ni af disse var Landsbyer, men een den gamle 800-aarige Hovedstad i Sitaustas, Schamacka, havde omkring 30,000 Indbyggere, hvoraf 3000 omtom. Egnen omkring Schamacka er hjerft vulkanisk; det er ikke mindre end tre-tre Gang i dette Aarhundrede, at Husene der er faldne, sidste Gang i 50-erne; da blev Schamacka som Hovedstad afløst af Batu. Men Byen, som oprindelig er anlagt af en Tartarstætte, voksede dog atter frem, trods den afides Beliggenhed. Grunden hertil maa nærmest søges deri, at Beliggenheden ved Foden af et meget højt Bjerg baade er smuk og forholdsvis frugtbar.

Min Lyft til at se dette Ulykkested, fortæller Brevskriveren, var naturligvis stor, og jeg søgte ikke længe en Rejsefælle; en saadan fandt jeg i en ung Tjener, Medicinmand og et herberende Firma. Vi lejede en Bogn — der er ingen Baneforbindelse — med fire Heste og en Tartar som Kusk. Og Lørdag Morgen d. 22 Febr. Kl. 7 gik det løs herfra efter at have provianteret os for de tre Dage, Rejsen stulde være. Jeg havde endvidere forsynet mig med Kapper og Sovesæt og var saaledes vel udstyret, hvilket kom mig til Gode, da Vinteren kom over os oppe i Bjergene. Kl. 1 Midtag naaede vi den første Station, „Djengli“, blot en lille Kofatvej, hvor vi fik The paa smaaest Vand, som desuagtet smagte godt. Efter at have bedet en Time, kørte vi igen og stulde nu efter Programmet være i en Landsby, den eneste, som fandtes paa vor Vej, Al. 6 — der stulde vi overnatte. Vi havde en ret fornøjelig Tur, saa mange Ørne og endnu flere dejlige Bjergpartier; dog generedes vi en Del af Sneedæj og naaede først frem til „Maraza“ Kl. 7½ Aften i nært Mørke. Ople maatte vi gaa, da Væjen af og til gik lige op eller lige ned, saa Hestene havde Møje nok med Vognen alene. Glæden var umaadelig, da vi endelig dnyttede paa Bunden af en Dal opgaaede det første oplyste Vinde i Landsbyen, som kun bestod af to lange Rakker, dog ret anstændige, Huse. Vi kørte frem, seende efter det pæneste. Byens Indbyggere var „Malataneer“, en Sætt (Rusfere), der for ca. 60 Aar siden blev forjagt fra Rusland til Kaukasus. De afjager navnlig fra den russiske Kirke derved, at de ikke har Daaben, og til Straf maatte de befolde disse ellers tun sragt af Tartarer og Persere, opdyrkede Egne. Malataneerne er gæstfri og venlige og — navnlig Kvindene — ret høne. Vi var der en Del af Søndagen, hvor alle optraadte i Nationaldragt: stærke røde og grønne Farver, Sto med grønne Snørebånd, — jo, de var fine! — Naa, udenfor et temmelig nyt Hus stod der en Mand, da vi kom. Vi spurgte, om han vilde modtage os; det vilde han, og vi drog ind. Vi glædede os kolossalt til Barmen, Theen og vor medbragte Madstov og stulde os at blive vistlet ud og komme indenfor. Der var tun en Stue i Huset, ca. 14 Alen lang, men der var ikke højere til Loftet, end at jeg kunde lægge min flade Haand paa dette, flaaende paa Gulvet. Da denne Egn er fuldstændig træløs, fyrer Følgene med Kamelgødning, hvilket for fremmede er mindre hyggeligt, da det foraarsager en temmelig stram Atmosfære, som ikke er set for at vide i Sjæne. Der var et Mylder af Mennesker i Stuen, som jeg dog først langsomt begyndte at faa Øje paa, da jeg havde vænnet mig lidt til Dampen af Samodaners (Chemafinen) plus Damp fra de kolde Klæder. Husstanden bestod af 2 Familier, dernæst 6, den anden med 7 Børn, den ene med 2 Menier, der var komne til Hest med samme Maal som vi, endelig vor Kusk Tartaren med Søn samt min Rejsefælle og jeg. Dertil kom endnu 3—4 besøgende, som dog senere forsvandt. Man tænkte sig den Menage, der var tre Børn i Bugger, det vil sige, de hængte under Loftet i en firkantet Kasse, ligesom vi underliden hanger Blomster op. Den ældste Dreng var 12 Aar! Jø, det var gemtligt! Navnlig nu forstaaer jeg snap, at vi fik Luft alle sammen. Men vi var baade sultne og trætte, bragt mindst 10 Kopper The og lagde os til at sove. Bort Rejs bestod af to sammenfækkede Bænte. Jeg tralvede ind i Sovesættens og luftelede godt for mig, men sov dog tun

meget daarlige. Af og til stod vi op og gik Tur paa Landvædne, Luften var for slem, jeg havde næste Dag som et Træt paa Panden. Kl. 4 fik vi The og kørte straks videre. Min Rejsefælle kom med sig alt, hvad der var repræsenteret af Smaatral i Huset, jeg gik, takket være den imprænerede Luft- og vandtætte Sovesæt fri for alt. Henad Al. 9 naaede vi os stærkt til Schamacka. Der var flere Huse paa Væjen, men intet Menneske, og Husene var halvt sammenfyrrede. Egnen var egentlig smuk, der var Stov og Flod, men en uhyggelig Stillehed overalt. 3 Fæde Schamacka var det overleedes. Det første vi saa ved Indgangen til Byen var en stor Tartarbegraevelse. Tartarerne hlede afspiligt, det vil sige, de sang Klagesange. Vi kørte til Torvepladsen, Byens Centrum. Stenbroen var næsten umulig at køre paa, Stenene laa væltede imellem her og der. Saa snart man saa et ordentligt grundmuret Hus, stod det omtrent helt endnu, hvilket beviser, at selv et saa stærkt Jordskælvet som dette i en civiliseret By, vilde gøre langt mindre Stabe. Her var der mange lange Gader, hvor man ikke kunde se, at der havde været Huse. Der var i Byen nu tun Tartarer og Militær (ekstra sendte Ingeniører); alle, der kunde komme vat, var dat. Det var den syvende Dag efter Ulyksten, at vi var der; men selv da var det forubundet med Fære at være i eller nær de tilbageblevne Huse, hvorfor ogsaa alle git Gaafgang lige paa Midten af Gaderne. Naar det var taaget, var der roligt, men saa snart det blev klart Vejr og Solkin, var der hver eneste Dag mindre Jordstølv, og lagde man sig paa Jorden og lyttede, hørte man den underlige Lyd af en fjern stærkt Brusen og Rumlun. Jeg stal overhovedet betno mine Læsere, at vi, fra det Øjeblik vi kom til Stedet, høilig ønskede snart at komme væk igen, og naar vi blev der Timevis, var det tun for vore trætte Hestes Skyld. Den egentlige Fære var, naar man blot holdt sig fra Husene, ikke saa stor, idet Jordstølvene kommer som Rystelser frem og tilbage (fra Nordvest til Sydøst), og tun enkelte Steder i de omkringliggende Bjerge har man paa hvalte Straaninger konstateret Redner af Bytjdning, ligesom der i Nærheden er udbrudt 2 Vulkaner. Af disse saa vi et Øjeblik af den ene. De første 24 Timer stod der umaadelige Flammer til Vejs, senere konstant en Lue paa et almindeligt Hufes Højde. Den ene saa 3 Mil fra vor Vej, og vi var den nærmeste om Aftenen, før vi kom til den omtalte Landsby, hvor vi overnatte; vi saa det stærke Lys, men antog det i Taagen for en større Ildbrand. Paa Hjemvejen vilde vi have været derhen, men vor Kusk nægtede det paa Grund af Vejens Ufremtommelighed og Vildhed. Vulkan Nr. 2 laa paa den anden Side Schamacka. — Men tilbage til vort Ophold i Byen! Paa Torvepladsen var der rejst en Del Raketter for de faarede, og her udfoldedes en større Virksomhed af Læger og Sæstere, „det røde Kors“. — Paa den armeniske Kirke var Taarnet fuldstændig hoppet af og laa paa Taget ved Siden af. Den største Stabe var dog fset i Badstuerne. Af saadanne har enhver Tartarby flere, og her, hvor Byen var saa stor, var der særlig mange og store. Disse Badstuer er byggede rundt med en Væ Kuppel af Ler og Sten. Da det netop var Bædets, da Ulyksten stete, og da desuden mange Kvinder flygtede derhen i den umaadelige Panik, der opstod, var der i hver Badstue flaaet ca. 60 Mennesker ihjel. Karakteristisk for Tartarerne (Muhamebanere) er det, at de bød Kub. 25 for hver Mand af Familien, der blev gravet levende ud, og — Kub. 1 for hver Kvinde. Efterhaanden som det viste sig, at det i langt overvejende Grad var gaaet ud over Kvindene, steg disse ca. 25 Kopek i Pris. Der blev gravet ikke saa saa levende ud, selv efter 4 Dages Forløb. Under selve Jordskælvet stal Situationen have været forfærdelig, Luften for af Støv i Forbindelse med et umaadeligt Bulder. Røden var de første Dage uden Ende. Nu boede Tartarerne dels i Militærleire. Jeg havde et Fotografiapparat med, men kunde dog ikke betvemme mig til at stille mig op og fotografere al den Glendighed og nøjedes med Væjen dertil. Der blev givet umaadeligt fra alle Sider. Rejsertjen kommer først med 50,000 Rub., Schahen af Persien med 5000, Emiren af Buctara med 3000, og saa fremdeles. De fleste fornøjelige Mennesker har givet „in Natura“, idet der derigennem er nogenlunde Sikkerhed for, hvor Sagerne kommer hen. Der blev selvfølgelig straks oprettet flere Hjelpekomiteer — her i Batu har man mere sig kolossalt til Fordel for Staklerne i Schamacka — hver eneste Aften danses der halvt til Fordel for disse! — Naa, vi kørte hjem henad Al. 3; først mødte vi en uargammelt Tartarstølv (hende havde jeg gerne fotografert); hun flaabede os i den snævre Ghyde

Hjertebanken

der er for hurtig eller for langsom, for stærk eller for idag, er ikke den Hjerte. Duff, at ethvert Hjerte, der foraarjager Bevimelsesanfald, Stataandethed eller Kvælning, er idagt eller hyggeligt, og kan ikke holde Blodet cirkulerende paa normal Maade.

Dr. Miles' Heart Cure forfejler aldrig at hjælpe idage eller hyggelige Hjertes, naar det tages i Tide. Vent ikke, men begynd straks at bruge det. Sælges af Apothekere under Garanti.

Dr. Miles Medical Co., ELKHART, IND.

og stædte os ud; jeg vil just ikke paaflaa, det var hyggeligt: vi var begge saa fine imellem al den Glendighed — hvad vilde vi der? Beglo de uhyggelige — Saadan noget har hun rimeligvis sigt. — Vi stulde os til vor Vogn og rullede i al Stillehed af. — Da vi en halv Time efter kørte til Vejs op i de dejligste høide, høide Bjerge, talte vi først sammen og aandede friere. Kl. 7 var vi atter i „Buggestuen“, og efter en lidt bedre Nat kørte vi Kl. 4 igen. Det var den dejligste Morgen, jeg har oplebet, — en Solopgang saa glimrende ubestribelig. Vi holdt stille paa et meget højt Sted, satte os paa en Sten og saa paa det Hav af Farver, som omgav os paa alle Sider. Jeg glemmer aldrig det Øjeblik — maaste var det den store Overgang fra derne og heroppe, der bidrog til at gøre alt saa overvældende. Vi saa en ensom Ulo (de forekommer tun enkeltvis og med Sne paa denne Egn) og en af Kofatterne lige stult Jaguar (ligeledes en Sjældenhed) og var atter i Batu Kl. 4 Eftermiddag. — Endnu maa bemærkes, at Schamacka atter til Dels bliver bygget op af Tartarer, men med Træhuse; disse kan nemlig modflaa Jordstølv.

En klar Himmel.

Her er et Tegns paa smukt Vejr. En klar Hud er et Tegns paa, at den menneskelige Organisme befinder sig i sund Tilstand. Dr. J. B. Kaarsberg, en agtet Borger i Sønder, Cal., har haft betydelig Erfaring med „Kurito“, som jeg beklitte, blev rigtig modtaget og har sporet til vore høieste Forventninger. Jeg anbefalede mig Medicinen mest for min Kones Skyld; hun havde i over et Aar været plaget af en ondartet Hudsygdom. Tre forskellige Læger behandlede hende til ingen Nytte. Tre Uger efter at hun havde begyndt at tage „Kurito“, var alt Ulyst forsvundet, og der var ikke været noget Tegns paa, at det stulde komme tilbage. Jeg kan ikke takke Dem nok for, hvad Deres Medicin har udrettet i min Familie. Jeg kan anbefale den med god Samvittighed til andre.“ Hududslæt er Tegn paa urent Blod. Det angiver Livsbevælsens Tilstand. Dr. Peters' „Kurito“ har været anvendt med adbrigt sigtende Held i Behandlingen af disse Sygdomme. Sælges direkte til Forbrugerne gennem specielle Agenter. Nærmere Oplysninger ved Hensendelse til Dr. Peter Fahrney, 112—114 So. Hojny Ave., Chicago, Ill.

Drit Land

I den danske Koloni paa „Soo“ Banen I WARD COUNTY, NORD DAKOTA.

Omtrent 1000 Danske har taget Land i denne Koloni, udbalgt af Kirkesamfundets Komite, og af disse har allerede de fleste høfat sig ber. Endnu kan der faas godt Land til „Homestead“ ber. Billigt Stovland i Wisconsin, med udmærket Jord og rigeligt Vand. Det bedste naturlige Græsland i Amerika, særlig flittet til Mejeridrift saavel som til almindeligt Agerbrug. En ny Bane er bygget til det store, gamle danske Settlement omkring Luct, Post County, Wisconsin. Her kan endnu faaes meget, godt Land billigt; beliggende nærved Kirker, Stoler, Mejerier og gode Veje. Læde Jernbanepreiser til Landsøgere. Skriv efter Landkort og illustrerede Forklaringer til D. W. CASSEDAY, Land and Industrial Agent „Soo“ Ry Minneapolis, Minn.

Drit Lunds Enebærdrifte. Fra en 25e Flaske af Lunds kondenserede Eneberstryp kan De tilkøbe 5 Galloner eller 125 Glas af en sund, velsmagende og forfriskende Drit. Indeholder ikke det mindste Alkohol! Præpareret af rene, importerede Eneber. Kjøb Lunds, den eneste ægte. Tilfals hos vore Agenter. Findes der ingen Agent i Deres Nabolag, saa spørg Deres Groceriman efter den eller send 25c direkte til os. Agenter ønskes overalt til at sælge vor kondenserede Eneberstryp og vore Familie-Mediciner. Stor Fortjeneste. Vore Betingelser til Agenter sendes frit paa Forlangende. Lundin & Co., 2443-45-47 W. Kinzie St., Chicago, Ill.

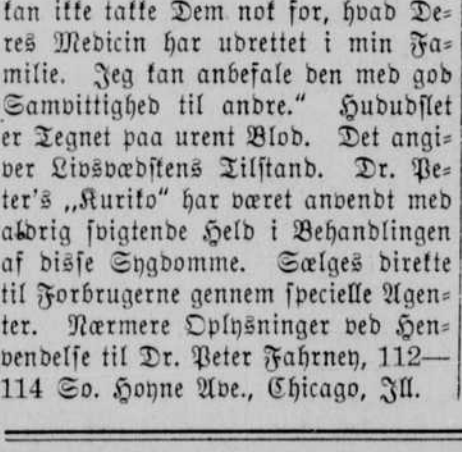
Overdrevent? Vi har paavist Sandheden af, at 50 Atter i vore Gudimærkede Lunde indbringe fine Gjere 8500. I den sidste Atter blot lofter 85 i Døvelitet. Eg stont saadant har fset i de Snef andie Atter, saa lad os tun for Argumensets Skyld øns om, at det er for meget at vente. Stal vi lige 10 Gange for meget? Gødt, saa faar vi i beholdne blot 850 ud af Atten for det 85. Vunder det sig? eller er det bedre at sætte Pengene i Banken? Vel. Banken giver 3—4 pct., det bliver h i 82 Aite paa 85 i 10 Aar. Vore Miner er paaidelige, fordi var effektivt Forbrugere (som vi alene ejer Patent paa) har givet os Sikkerhed for, hvor store vore Guldminer er. Det er vor oprigtige Hensigt, at ingen skal miste en Dollar hos os. Heller ikke Atteholderne nne Atter i e i vore andre Miner, i jagde Præsidenten en Dag til dette Buds udgiver. Et saa liberalt, et saa lovende, et saa betryggende Tilbud til Smaafolk at faa Del i Jergens Riddom er næppe for bleven gort. Adresse: Electric Metal Locating Co., 10 Washington St., Chicago, Ill.

Danmarks Kort.

Størrelse 23—28 Tommer. Trykt i forskellige Farver, viser klart Jernbaner, Stæder, Kystlinjer og Flækkar, samt alle betydelige Landsbyer, Høere Gaarde og Kirker. Tilfædes paa en Papirulle porto-frit for 45 Cts. Danish Lith. Publ. House, Blair, Neb.

Det Kgl. Danske Konsulat

Room 407—408 Real Estate Bldg. 61 af Dearborn og Randolph St. Chicago, Ill.

Læser! ved du

hvad Grunden er til at vi har oparbejdet en stor og altid voksende Trade mellem Skandinaverne i Amerika. Det er vor Besigtning forbi vi gennem vore livslange Erfaringer i Producenter og Forbringerne af rene og lænende Malt og Humle-Produkt, altid gjorde det vort Formaal, gennem fortat Eksperimenter og Forsøg, efterhaanden at frembringe en virkelig ideel Drit for Temperance og Fremstidistof.

med Reduktionen af Malt Tonic, va, at naa og hvalde den store Masse af Mennesker, som lider af Blodfattigdom, Slæve i overanstrengte Nerver og almindelig Svækkelse, itanemede næsten altid fra daarlige Forbrøje og Assimilation. Malt Tonic var specielt tilrettet under Ledelsen af de dygtigste Fysiologer, som er Tonic og et stærkmedel til faadanne Sygdomme og den staar højt over alle andre Malt Ekstrakter i Styrke og lægende Kraft. Det er en ideel Tonic. Crown Maltose og Cable Malt, hvor produceret for vore brug, besteme til at tage Blodens af Te og Kaffe og alle de flabelige narotiske og stimulerende Drifte som folket nu bruger i Mangel af noget bedre. I Tusinder af temperance hjem, mellem Folk af Drift og Intelligence, har de uundtellig og Gødded. Og Malt Tonic, vort sidste Produkt? vel, „it beats them all“ i Prislighed og Gødded. For at introducere det sælger vi det for en kort Tid for hvad det lofter os, giver det saa at lige bort, og vi anbefaler alle at forlyne sig nu; tun om en Maaned gaar Prisen op.

Wend og Avinder-As-Drift

forstaaer med os, at Succes og Fremgang i Livet beror direkte paa stærke Nerver, perfekt Fordøjelse og fri og regelmæssig Cirkulation. Saadanne investerer vi til at tilskrive os for vore Cirkulærer, Brostifter og nærmere Beskrivelse af vore Sundhedsprodukter. Saadanne ønsker vi at gøre til vore Bønder, Forbundsfæller og om de har Lyft til at danne en hæderlig og indbringende Arbejde for sig selv, — til vore Agenter. Adresse alle Brevne til BELLE CITY BREWING CO., 1507 STATE ST., RACINE, WIS.